

Naadighed. over Veiarealerne, naar f. Ex. Veien gaaer gjennem en fælles Fort, Drift eller Driwvei, hvilke ere Væbnævnser for samme Gjenstand, eller anden fælles Eiendom. Gaaer Veien gjennem saadanne fælles Eiendomme, er det klart, at alle Eiendomsbesidderne have Naadighed over Veiens Bredde, men gaaer den ikke gjennem en saadan Eiendom, saa kan der heller ingen Kjendelse affiges. Det forekommer mig, at naar man tager Posterne 1 og 5 og sammenligner dem med § 8, synes det, at Bestemmelserne deri staae i bestemt Modstrid indbyrdes. § 5 taler om, at der skal kunne affiges Kjendelse, men denne Kjendelse forudsætter jo Uenighed, og Uenighed kan ikke finde sin Afgjørelse ved Kjendelse af Sogneforstanderskaberne, men efter § 8 henhører den under Domstolene; og henhører den under Domstolene, kan der ikke stee nogen Kjendelse af Sogneforstanderskaberne. Jeg har med Hensyn til Post 5 den Anmærkning at gjøre, at de to sidste Punktummer af denne Post synes at staae i bestemt Modstrid indbyrdes. Det første Punktum siger, at den Part, enhver Rodseier skal tage i Udgiften, skal rette sig efter den Nytte, han har af Veien; men det andet Punktum siger, at forsaavidt der om disse Forhold findes gyldige Bestemmelser eller Overenskomster, skulle disse tages tilfølg og lægges til Grund. Disse Overenskomster, disse Bestemmelser kunne være byggede paa heelt andre Forhold end paa den nuværende Nytte og Brug, og er det saaledes, da staaer det i bestemt Modstrid til første Punktum, som udtrykkelig har til Hensigt at bestemme Enhvers Deelagtighed efter den Brug, han har af Veien, uden Hensyn til og uden Spørgsmaal om, hvorledes Forholdene i sin Tid, for maastee 50 Aar siden, have været, og maastee for endnu længere Tid siden, da Udskiftningen begyndte i Aaret 1781. Holde vi nu dette sammen med § 9 i Lovudkastet, saa seer jeg, at det heller ikke har været Udcastets Mening at holde fast paa disse gamle Overenskomster; det er tværtimod Udcastets Mening, at de ikke skulle være gyldige; thi dets Bestemmelse i § 9 er netop bygget paa, at man, naar Forholdene i Mellemtiden væsentlig have forandret sig, maa kuldcaste disse ældre Overenskomster.

Hvis man vilde beholde disse Overenskomster, maatte man komme til at sige, at der ikke kunde indføres nogen anden Færdsel end den; der udtrykkelig staaer i disse Overenskomster, og det troer jeg ikke er Meningen, men derimod at det er Meningen at tage Sagerne, som de før Diebliffet ligge for. Har man altsaa i sin Tid udlagt en Veil til Høvei for 6 Personer, saa er det ikke Hensigten, at den Brug, som i sin Tid har været gjort af Veien, skal afgive Forholdet for Deelagtigheden i Bedligeholdsarbeidet i Nutiden, thi har man senere indført et andet Forhold, vil det ikke kunne passe længere at bestemme Deelagtigheden efter Fortidens Forhold. Jeg skal henvise til § 1. Der have vi efter min Mening i det sidste Punktum en Feil. Der er Tale om det Quantum Arbeide, som er nødvendigt med Hensyn til en Veis Istandsættelse. Der hedder det, at Communalbestyrelsen skal tage tilstrækkelig Hensyn til den Nytte og Brug, hvortil Veien er bestemt. Det troer jeg ikke, kan være Hensigten eller Meningen. Der maa vistnok tænkes paa den Nytte og Brug, som nu findes af Veien, og ikke den, hvortil Veien i sin Tid har været bestemt; thi dette vilde føre tilbage til Tider, hvis Forholde ikke passe nu. § 2, taler om Indvarslinger og har den Regel, at Klageren skal henvende sig til Forstanderskabet, søge der en Paategning paa sin Klage og lade den forkynde alle Vedkommende. Det troer jeg ikke, kan være fuldkommen tilstrækkeligt, thi det kan undertiden stee, at man ikke veed, hvem der er Rodseier i disse Veie. Naar Veien, som det oftest er Tilfældet i Thyland, gaaer igjennem flere Communer, og endogsaa kan være flere Mile lang, saa kan det være meget vanskeligt at finde ud, hvem der i og for sig bruger og benytter Veien. Skulde man nu glemme Nogen, antager jeg, at det vilde bevirke, at den Ordning, hvortil man var kommen, strax vilde være kuldcastet, og for at forebygge det forekommer det mig nødvendigt at tage nogle Forholdsregler derimod. Jeg har saaledes tænkt mig, at denne Mangel kunde afhjælpes ved et Slags offentlig Indvarsling i Kommunen, og i den Henseende skal jeg tillade mig at henlede Dhr.s Opmærksomhed paa mit Forslag til § 2. Der kan være en heel Deel